

[Indenrigsministeren.]

da jeg forrige Gang havde Ordet. Mellem 450 og 500 Mill. Kr. maa tages ud af Indkomsterne i Form af Skat og Præmie til Aldersforsorg for den nulevende og den kommende Slægt indenfor de førstkommande tre Aar, efter at Lovforslaget maatte være ophøjet til Lov. Derefter kommer der, det erkender jeg, maaske Lettelser, men de bliver minimale gennem en meget lang Aarrække.

Den ærede Ordfører beklagede sig over, at jeg havde sagt, hans Tal ikke kunde holde; han sagde, at hvis Loven gennemførtes, skulde han nok godtgøre i Praksis, at de kunde holde. Nu vil jeg sige, at der er jo ikke saa forfærdelig mange Tal i den højtærede Ordførers Lovforslag, saa han kan udtale dette med større Sikkerhed, end han vilde være i Stand til, hvis alle de tomme Rubrikker var udfyldte — jeg beklager mig ikke over, at dette ikke er sket. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne siger, at det ikke har været muligt med det Apparat, der har staaet til Forslagsstillernes Raadighed, og det er meget sandsynligt, men jeg maa dog gaa ud fra, at Forslagsstillerne ogsaa paa disse Punkter: med Hensyn til hvilke Formuer de paagældende Personer maatte have for at faa Adgang til Understøttelse, hvilke Aarsindkomster de o. s. v., o. s. v., hvilke Tillæg der skulde gives, maa have gjort sig visse Forestillinger, dannet sig et vist midlertidigt Skøn over, hvorledes dette alt sammen vilde komme til at se ud.

Der var derfor for saa vidt ikke noget i Vejen for, at man kunde have nedfældet disse Betragtninger i Form af Talstørrelser, indsatte i Lovforslaget, men det har man nu ikke gjort, og derfor er det i og for sig ikke vanskeligt for den ærede Ordfører at fastholde det Talmateriale, som findes. Jeg nærer heller ikke Spor af Tvivl om, at de Tal, der findes i Lovforslaget, og de Opførelser, der knytter sig dertil, og som er tilvejebragt paa forsikringsteknisk Grundlag af kyndige Folk, er rigtige. Resultaterne er selvfølgelig rigtige, dem kunde det ikke falde mig ind at bestride, men de Tal, om hvilke jeg har sagt, at de ikke kunde holde, var de, som angav, at den samlede Sum af Livrente og Understøttelsestillæg kom til at

ligge lavere end de Aldersrenter, der nu udbetales til Befolkningen.

Det er disse Tal, jeg har sagt ikke kan holde. Det betyder ikke, at jeg mener, at disse Tale er gale, de er jo opskrevet i Lovforslaget ud fra de ærede Forslagsstilleres Opfattelse af, hvad der vil være rimeligt, og om denne Opfattelse kan der jo diskuteres; men de Herrer har Lov til at fastholde den, hvis de mener det muligt. Men det er min Overbevisning, at overfor Rigsdagen vil disse Tal ikke holde, og det er det hele, som jeg i denne Forbindelse har udtrykt. Jeg siger, at hvis vi skal skride til at gennemføre en Kombination af Forsikring og Forsørgelse, saaledes som de Herrer her har foreslaaet det, bliver Vilkaaret for at faa en saadan Ordning gennem det danske Folketing og faa den til at hvile i en Tilslutning fra et betydeligt Flertal af det danske Folk ganske afgjort, at de gamle derved stilles gunstigere, end de hidtil har været under den rene Forsørgelseslovgivning.

Derfor tillader jeg mig endnu en Gang at understrege, at alle Forventninger om Beparelser i Understøttelsesbeløbene sammenlignet med den nuværende Aldersrente absolut ikke, det frygter jeg, vil komme til at svare til Virkeligheden.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremførte endvidere en Kritik af mine Kommentarer til hans Paastand om i Sparekasseindskuddene at have fundet et Bevis for, at Befolkningen havde Evne til at betale denne 3 pCts Præmie til Sikring af deres Alderdom. Min Kritik af dette Bevis har det ærede Medlem for saa vidt ikke imødegaaet sagligt, men han synes dog at være tilbøjelig til at fastholde sin Opfattelse af, at Sparekasseindskuddenes Vækst var Udtryk for en Betalingsevne, som det ærede Medlem her vilde tage i Brug til Fremme af Folkeforsikringsformaalet. Det ærede Medlem gennemgik i sin Tale ved Indledningen til første Behandling Sparekasseindskuddene i Aarene fra 1917 til 1927 og tillige Livsforsikringselskabernes samlede Præmieindtægt for de samme Aar. Om disse Præmiebeløb vil jeg sige, at de i det væsentlige ikke vil blive paavirket af Folkeforsikringen — og, derfor er de ogsaa uden Betydning